

ussel, lav Formueskat, der er sat, næsten ingen Ting, 0,5 pro mille. Endvidere skal han af sin Indtægt, 100,000 Kr., svare en Indtægtsskat af 2,5 pCt., det vil sige 2,500 Kr. Det bliver altsaa i alt en ny Skat af 3,250 Kr., og drage vi den fra Skattelettelsen, 10,000 Kr., bliver der altsaa tilbage 6,750 Kr. aarlig, som vi give en saadan Godsejer. Fordeler man denne Skattelettelse paa 300 Arbejdsdage — hvis man kan tale om Arbejdsdage i en Godsejers Liv — vil det blive 22½ Kr. om Dagen, en saadan Godsejer tjener gennem disse Love. (Bluhme: Dem trænger jeg til!) Der sidder ved min Side en nødlidende Agrar, der siger, at han trænger til den Skattelettelse. Jeg kan dog ikke tro, at en Godsejer, der efter det Eksempel, jeg opstillede, har en Aarsindtægt af 100,000 Kr., skulde være saa trængende til den.

Naar vi nu se paa disse Skatteloves almindelige Virkning og særlig paa den finansielle Virkning, som jeg her har skildret, spørge vi os ikke blot, om dette er retfærdigt og demokratisk, men vi sige ogsaa: Hvad skal det blive til med alle de Reforme, Befolkningen venter og navnlig venter efter Systemskiftet? Ja, vi have faaet Løfte om en Toldreform. Men hvorledes vil denne Toldreform komme til at se ud, naar vi give en Finanslov med et Underskud paa 5 Mill. Kr. og vedtage Love, som medføre en Indtægtsnedgang af 7 Mill. Kr. for Statskassen? Vi kunne ikke uden Bekymring se paa de Hindringer, disse Skattelove i Virkeligheden lægge for en god Toldreform, skønt naturligvis efter Regeringens Erklæring disse Skatteloves Gennemførelse netop er en Betingelse for en Toldreform efter den vilkaarlige Rækkefølge, som Regeringen en Gang har opstillet. Hvad skal det blive til med de store Krav om bedre Opdragelse for hjemløse og forvildede Børn, det Krav, som den ærede Justitsminister i Efteraaret ved Finanslovens første Behandling lovede at imødekomme? Og hvad skal det blive til med Tuberkulosesagen eller med et forbedret Skolevæsen og med en forbedret Alderdomsunderstøttelse? Hvor faa vi Midlerne fra til disse Reforme, der kræves af den store, ubemidlede Befolkning? Jeg tillod mig ved første Behandling af Skatte洛夫orslagene at sige, at de agrariske Love blev stadig fyldigere og fyldigere under deres Vandring frem og tilbage gennem Tingene, medens de sociale blev stadig magrere. Det er jo blevet bekræftet i disse Dage. Se paa disse Skattelove, som man er i Færd med at tilbyde Gods-

jerne, og se saa paa denne Stump Alderdomslov, som Godsejerne i det andet Ting i dette Øjeblik tilbyde os, og man vil da indrømme, at det er rigtigt, hvad jeg sagde, at Reformforslaget for de fattige gamle er skrumpet ned til næsten ingenting oppe i det andet Ting, og alligevel tilbyde vi gladelig de store, de vældige Skattelettelser, her er Tale om.

Er det nu ogsaa demokratisk Politik dette, saadan uden videre at give alle sine Æbler fra sig uden at faa en eneste Pære i Stedet? Er det rigtigt at tilbyde det andet Ting disse fede Tiendelove og Skatte- love uden at sikre os Spor til Gengæld til Fordel for de fattige og ubemidlede? Det forekommer mig, at man her i Tinget efterhaanden ræsonnerer mere og mere godsejerligt, og det vil desværre sige mere og mere ulogisk. Man siger her ved Skattelovene, hvor Godsejerne i 1850erne fik en Erstatning for at svare Skat i al Fremtid: Den uretmæssige Fordel, som Godsejerne fik den Gang, kunne vi ikke berøve dem. Paa den anden Side, naar der er Tale om Tienderne, siger man: Den vældige Uret, der blev gjort mod Landmændene for 300—400 Aar siden, maa gøres god mod den nuværende Slægt. Man siger til den ene Side: En Uret, som blev begaaet for 300—400 Aar siden, skal gøres god igen ved at ophæve den, men den uretmæssige Fordel for 50 Aar siden skal blive staaende. Jeg ser ikke Logikken i det Ræsonnement. Jeg synes, det ene slaar det andet ihjel. Den eneste Sammenhæng, der er i det, er, at de faa vedtaget noget, som er Gods- ejerne til Fordel, og som er Godsejerne velbehageligt. Disse Skatteloves Gennemførelse vil gøre dette klart. Derfor maa vi for saa vidt ønske, at de hurtigst muligt blive gennemførte. Før vil ikke Befolkningen blive klar over, hvilket Blændværk det er, hvad det er for Kejserens ny Klæder, det her drejer sig om. Det synes, at det skal være nødvendigt, at der kommer en Skuffelse og Misfornøjelse Landet over med disse Skattelove, som man ikke hidtil har set Mage til ved nogen gennemført Lov. Jeg gratulerer Flertallet til den Skuffelse og Misfornøjelse, som disse Skatteloves Gennemførelse vil medføre, den Skuffelse og Misfornøjelse, der vil opstaa blandt Landarbejderne, Haandværkerne, Husmændene, Smaabønderne i Hedeegnene, Bønderne i Vestjylland og Nordsjælland og Bønderne i alle de magre Egne Landet over. Den Misfornøjelse og den Skuffelse vil forberede Jordbunden for Socialdemokratiets Organisation. Og jeg forudsiger